

ת"ד 6510/12/09 - מדינת ישראל נגד סולונג' אבחסירה

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

27 מאי 2014

ת"ד 6510-12-09 מדינת ישראל נ' אבחסירה

בפני כב' השופט שמואל יציב
המאשימה
נגד
הנאשמת
מדינת ישראל
סולונג' אבחסירה

נוכחים:

פקד תייסיר סלאמה, עו"ד

עו"ד דניאל דן גור

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

החלטתי לזכות הנאשמת.

1. כתב האישום

על פי עובדות כתב האישום בתאריך 25.08.2008 סמוך לשעה 21:30 נהגה הנאשמת ברכב פרטי (הפרטי) ברחוב הנוטר בקרית חיים והגיעה לצומת עם רחוב אח"י אילת (הצומת). משני צדי הדרך כיוון נסיעת הנאשמת היו מוצבים תמרורי ב-36 ושדה הראיה מקו הצומת לימין פתוח למרחק 80 מטרים.

באותו זמן ברחוב אח"י אילת (הכביש) ומימין לשמאל ביחס לכיוון נסיעת הנאשמת נסע אופנוע (האופנוע) שנכנס לצומת והיה קרוב לרכב הנאשמת.

הנאשמת, ברשלנות, לא צייתה לתמרורים שהיו מוצבים בדרכה, נכנסה לצומת, חסמה דרכו

עמוד 1

של האופנוע שבלם וכתוצאה מכך רוכב האופנוע איבד שליטה, סטה ימינה, ונפל. האופנוע נעצר בהמשך הדרך (התאונה).

כתוצאה מהתאונה נחבל רוכב האופנוע בחבלות של ממש ונגרם נזק לאופנוע.

התביעה מבקשת להרשיע הנאשם בעבירות של:

אי ציות לתמרור ב- 36 - עבירה על תקנה 64 (ג) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961 (תק"ת) + סעיף 38 (2) + (3) לפקודת התעבורה תשכ"א - 1961 (פק"ת).

נהיגה רשלנית - עבירה על סעיף 62 (2) + 38 (2) + (3) לפק"ת.

התנהגות שגרמה נזק לרכוש וחבלה של ממש לגוף - עבירה על תקנה 21 (ב) (2) לתק"ת.

2. תמצית הראיות הרלוונטיות

עד תביעה 3, מר ניקולאי סלוצקי (רוכב האופנוע) העיד כי רכב על האופנוע בכביש ממזרח למערב. הבחין בפרטי שעמד וחיכה בכניסה לצומת. כאשר התקרב לצומת החל הפרטי בנסיעה. זה קרה כשהיה במרחק 15 או 20 מטרים מהפרטי והוא החל לצפור. כשהחל לצפור הפרטי התחילה להיכנס לצומת. למרות הצפירות הפרטי המשיך בנסיעה ויצא כולו לכביש, בלשונו: "כשראיתי את הצד שלו שתי הדלתות" (עמ' 48 לפרוטוקול שורות 9-10).

רכב נסע במסלול הנגדי ולא אפשר לו לעקוף את הפרטי משמאל. בצד ימין הכביש חנו כלי רכב. החליט להפיל את האופנוע בין כלי הרכב שחנו בימין הכביש והתהפך. כאשר התהפך הפרטי סיימה את הפניה בצומת. בזמן שהתהפך כבר ראה את הפנסים האחוריים של הפרטי.

לא יכול היה לומר באיזה מהירות נסע ומה המרחק בין הכיכר הנמצא לפני הצומת למקום התאונה.

כתוצאה מהתאונה נגרם לו "פיצוץ בכבד" פיצוץ של הוורידים בטחול ונזק בכמה צלעות.

במסגרת החקירה הנגדית הוגשה **הודעתו במשטרה (נ/1)**. מנ/1 עולה כי רוכב האופנוע ברח לימין. גלגל האופנוע פגע במדרכה וכתוצאה מכך איבד שליטה והחליק על המדרכה. האופנוע המשיך בנסיעה ללא הרוכב. רכב על האופנוע במהירות של כ-60 קמ"ש. הכביש היה מואר והוא נסע עם אורות דלוקים. רכב על האופנוע כשהיה פסול מלנהוג וכשתוקף רשיון הנהיגה שלו פקע.

בתשובותיו לשאלות שהופנו אליו מסר כי לפני הכניסה לכיכר האט מהירות נסיעתו, כשיצא מהכיכר האיץ מהירות נסיעתו, הגיע למהירות 40 קמ"ש או 70 קמ"ש, הוא אינו יודע.

נשא עימו שקית עם כדורים נגד כאבים שאינו יודע שמם. באותה תקופה היה נוהג לעשן גראס. שנים רבות

לאחר מכן עבר טיפול גמילה מסמים. החל לעשן בסמים לאחר התאונה.

ב-28.10.2008 הוגש נגדו כתב אישום על כך שנהג תחת השפעת סמים.

בעת התאונה לא היה תחת השפעת סמים.

הפרטי נכנס לצומת בנסיעה איטית, לדעתו זו הבעיה, שאם היה נוסע מהר יותר לא הייתה תאונה.

ראה הפרטי לראשונה מיד כשיצא מהכוכר. הפרטי עמד והנהגת הסתכלה ימינה ושמאלה.

לא הכחיש כי לאחר התאונה הואשם פעמיים בנהיגה תחת השפעת סמים ואישר כי גזר הדין ב**תיק 09-3738 (נ/2)** מתייחס אליו.

הנאשמת העידה כי היה בכוונתה לפנות שמאלה, לכיוון מערב. הכביש היה סואן. עמדה בקו הצומת ובדקה מצב התנועה משני צדי הכביש. משהתפנה הכביש יצאה לפניו שמאלה. כשיצאה שמאלה הכביש היה ריק. התיישרה לכיוון מערב והתכוונה להמשיך בנסיעתה. הייתה במהירות איטית של תחילת נסיעה ממהירות אפס. שמעה צפירה ומיד הביטה למראה הימנית וראתה גוף מתקרב אליה ומחליק על המדרכה. עצרה הפרטי ויצאה לבדוק את אשר ארע. ראתה אדם שוכב. המרחק בין הצומת לכוכר הנמצאת בצד מזרח הוא להערכתה בין 80 ל-100 מטרים.

במסגרת החקירה הנגדית מסרה כי את מצב התנועה בדקה כשהסתכלה ימינה, שמאלה ושוב ימינה.

כששמעה הצפירה הפרטי כבר היה לאחר הפניה, לאחר גמר ההתיישרות וכשחזיתו לכיוון מערב.

אין הבדל מהותי בין הודעתה של הנאשמת במשטרה (ת/4) לבין עדותה בבית המשפט, פרט לכך שבת/4 מסרה כי לאחר ששמעה את הצפירה ראתה את רוכב האופנוע מטה את האופנוע, מחליק ואף מהאופנוע.

עדת תביעה 2, הגב' מירי שואף (השוטרת) הייתה מתנדבת במשטרה וערכה דו"ח פעולה על הארוע (ת/7).

בת/7 צוינו שמו ופרטיו של המודיע; הפריטים שנאספו ע"י השוטרת במקום התאונה. ת/7 אינו תורם להבנת הארוע.

במסגרת החקירה הנגדית סימנה על גבי ת/5, במלבן אדום, את המקום בו עמד הפרטי כאשר השוטרת הגיעה למקום.

עד תביעה 1, רס"מ נזיה חמאם (הבוחן) הינו בוחן תאונות דרכים באת"ן חוף וטיפול בתאונה.

הגיע למקום התאונה בשעה 22:20 **ורשם פרטים (ת/1)**; ערך **סקיצה על אשר ראה (ת/2)**; צילם 18 תמונות אותן ערך על **לוח תצלומים (ת/3)**; ביום התאונה בשעה 23:09 גבה את **הודעת הנאשמת (ת/4)**; במשרד ערך **תרשים התאונה (ת/5)**; ובתאריך 21.09.2008 ערך את **דו"ח הבוחן (ת/6)**.

מת/6 עולה כי שני תמרורי ב-36 נמצאים בשני צדי הכביש בכיוון נסיעת הפרטי. שדה הראיה של הנאשמת מקו הצומת פתוח לכיוון ימין (מזרח) למרחק 80 מטרים. שדה ראייה זה נבדק מתוך הפרטי. שדה הראיה לרוכב האופנוע היה פתוח למרחק 80 מטרים עד מקום התאונה. לא הייתה כל הפרעה לשדה הראיה של הנאשמת ושל רוכב האופנוע.

הנזקים לאופנוע נגרמו כתוצאה ממגע האופנוע עם הכביש. נמצא מעיכה בפגוש האחורי של רכב שחנה במקום. הבלמים והכידון של האופנוע היו תקינים והצמיגים מלאי אויר. נמצאו סימני חיכוך בין האופנוע למדרכה ולאספלט. סימן החיכוך ממשיך עד שנעצרו ברכב החונה. לא היה כל מגע בין האופנוע לפרטי.

מסקנתו של הבוחן הייתה כי הגורם היחיד לתאונה הינו הגורם האנושי עקב אי ציות הנאשמת לתמרורי ב-36 שהיו מוצבים בדרכה.

במסגרת החקירה הנגדית לא היה לו כל הסבר לכך שעד הראיה שהשוטרת ציינה פרטיו בת/7 לא נחקר.

לא עשו דבר עם שקית הכדורים שנתפסו ע"י השוטרת. לא ראה את הכדורים.

לא נערכה בדיקה לרוכב האופנוע אם היה שכור או תחת השפעת סמים.

מהירות הנהיגה המותרת במקום 50 קמ"ש. לא בדק את מהירות נסיעת האופנוע עובר לתאונה מכיוון שהאופנוע לא היה גורם לתאונה וגם מכיוון שהאופנוע נבלם ע"י הרכב החונה ולכן קביעת המהירות לא תהיה נכונה.

לא ערך הצבעה עם רוכב האופנוע היכן היה כאשר הפרטי החל לצאת לצומת.

לא ערך הצבעה עם הנאשמת היכן הייתה כאשר ראתה את האופנוע לראשונה.

לא ידע מה היה המרחק שעברה הנאשמת מרגע שנכנסה לצומת ועד שהתיישרה בנתיב נסיעתה.

מסר כי נהג הנכנס לצומת צריך לפנות הצומת במהירות המרבית ואילו הנאשמת נכנסה לצומת במהירות נמוכה מאוד.

עד תביעה 4, ד"ר שאדי בדעאן (ד"ר בדעאן) הוא הרופא החתום על **סיכום האשפוז של רוכב האופנוע (ת/8)**. 8/ת מתייחס לאשפוז שני של רוכב האופנוע. אשפוז שהתחיל בתאריך 01.09.2008

עקב דימום מהכליה. לדעתו של ד"ר בדעאן הדימום מהכליה הוא עקב התאונה אך לא אובחן כאשר הנאשם אושפז לראשונה לאחר התאונה.

עד תביעה 5, פרופ' שמעון מרטיק (פרופ' מרטיק) הוא מנהל המחלקה האורולוגית והאגף הכירורגי בבית החולים רמב"ם. גם הוא חתום על ת/8. טיפל באשפוזו השני של רוכב האופנוע. מכיר את פרטי אשפוזו הראשון של רוכב האופנוע מכיוון שהאשפוז השני היה קשור לאשפוז הראשון ולכן מכיר את פרטי האשפוז הראשון. הסביר באופן מפורט מדוע האשפוז השני קשור לתאונה ברמה גבוהה מאוד של הסתברות.

עד הגנה 1, מר רפי וולמרק (המומחה) היה בעברו בוחן תאונות דרכים במשטרת ישראל. הגיש **חוות דעת בענין התאונה (נ/3).**

על פי נ/3 הנאשמת נסעה בצומת במהירות ממוצעת של 1.5 מ"ש ומכיוון שעד ההתיישרות עליה לעבור 8 מטרים, היא פינתה הצומת ב- 5.33 שניות.

אם מהירות האופנוע הייתה 60 קמ"ש הרי שהחלה הנאשמת בכניסה לצומת היה האופנוע, לפי חישובי המומחה, במרחק של 88.79 מטרים מזרחית לצומת ולכן היה מחוץ לשדה ראייתה של הנאשמת.

על פי נתונים אלה, לדעתו של המומחה, כאשר האופנוע היה במרחק 80 מטר מהצומת הוא יכול היה להבחין בפרטי, שהחל רק להיכנס לצומת, להאט מהירות נסיעתו ולמנוע התאונה.

במסגרת החקירה הנגדית התברר כי החישובים של המומחה אינם מדויקים. זמן הפינוי של הצומת ע"י הפרטי חושב על פי מהירות של 1.5 מ"ש שזה 20 קמ"ש. בפועל החישוב צריך להיות על פי נוסחת ההאצה ועל פי נוסחה זו המהירות הסופית של הפרטי הייתה 4.9 מ"ש שזה 18 קמ"ש.

3. דיון

אין מחלוקת כי הנאשמת הגיעה לקו הצומת, עצרה והמתינה.

רוכב האופנוע הוא היחיד שהעיד ויודע על סיבת ההחלטה. על פי עדותו החליק מכיוון שהנאשמת כשנכנסה לצומת הפתיעה אותו, כי ראה אותה לפני כן עומדת בקו הצומת וממתינה. לא יכול היה לעקוף אותה משמאל כי רכב הגיע ממול. לא יכול היה לבלום ולכן החליט להפיל את האופנוע וזו סיבת ההתהפכות.

השאלה היא היכן היה רוכב האופנוע כאשר הנאשמת נכנסה לצומת. לשאלה זו אין תשובה. לא נערך כל חישוב לגבי זמן פינוי הצומת ע"י הפרטי. החישוב היה צריך להיות על פי נוסחת ההאצה של פרטי לאורך המסלול מקו העצירה ועד ההתיישרות ממהירות אפס ועד למהירות הסופית. חישוב כזה לא

נעשה ע"י הבוחן ולא ע"י המומחה.

היה על הבוחן לעשות ניסוי בפועל עם הפרטי מה הוא משך הזמן לפינוי הצומת. אם היה עושה ניסוי כזה יכול היה לקבוע באיזה מרחק היה האופנוע מקו הצומת על פי מהירויות שונות, שסבירות לנהיגה בכביש בתנאים שהיו שם בעת התאונה.

אם היינו יודעים את המרחק שבו היה האופנוע מקו הצומת בעת שהפרטי יצא לכביש היינו יכולים לקבוע על מי מוטלת האחריות לתאונה, אך בהעדר חישובים כאלה וניסוי מתאים לא ניתן לקבוע.

מחדל חקירה זה פוגע בנאשמת פגיעה ממשית ומהותית. אמנם, רוכב האופנוע העיד כי היה במרחק של 15 עד 20 מטרים כאשר הפרטי נכנס לצומת, אך לא ניתן להרשיע הנאשמת בהסתמך על עדות זו כאשר מנגד ישנו המחדל החקירתי של אי עריכת ניסוי בפועל של פינוי הצומת עם הפרטי ע"י נהג סביר.

לאור כל האמור לעיל החלטתי לזכות הנאשמת מהעבירות שיוחסו לה בכתב האישום.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

המזכירות תסרוק המוצגים.

ניתנה והודעה היום כ"ז אייר תשע"ד, 27/05/2014 במעמד הנוכחים.

שמואל יציב, שופט

הוקלדעלידידליהלינבנד